

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/64/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012144
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3114012144.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Jozefa Janíka na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. októbra 2022 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného F. N. (predtým A.), rod. A., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom N. O. XXX, na verejnom zasadnutí neprítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/150/2014 zo dňa 09.06.2022 a takto jednomyseľne

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku výroky o spoločnom a súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný F. N. odsudzuje podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e), § 41 ods. 2, ods. 3 a § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Skorším rozsudkom Okresnému súdu Trenčín sp. zn. 1T/150/2014 zo dňa 28.09.2021 bol najskôr podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušený výrok o vine z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/111/2014 zo dňa 10.09.2014, právoplatného dňa 01.10.2014, zo spáchania pokračujúceho prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 k § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v bodoch 1/ a 2/ a v bode 2/ aj z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe že

1/ v čase medzi 01:30 hod. do 03:30 hod. dňa 15.01.2014 za pomoci páčidla vylomil vstupné plastové dvere do stávkovej kancelárie NIKÉ, nachádzajúcej sa v Trenčíne na ul. Zlatovská č. 9A, následne vošiel do stávkovej kancelárie, z ktorej po prehľadani priestorov a nenájdění peňazí nič neodcudzil,

2/ v čase medzi 16:15 hod. dňa 16.01.2014 a 06:00 hod. dňa 17.01.2014 po príchode k predajni COOP Jednota v Soblahove číslo 469 a následnom zabezpečení prístupových ciest A. N. a R. S., obaja z Trenčína, ktorí miesto zabezpečovali po tom, čo ich mal k tomu prinútiť obžalovaný A. hrozbou, prineseným kovovým pajsrom obžalovaný F. A. poškodil dvojkrídlové plastové vchodové dvere tak, že v oblasti spoja po celej ich dĺžke zostali viaceré ryhy, čím ich poškodil a spôsobil poškodenej spoločnosti COOP Jednota Trenčín, spotrebné družstvo, so sídlom Trenčín, Mierové námestie č. 19, IČO: 00168912, škodu vo výške 2.113,32 Eur,

a súčasne boli zrušené aj výroky o trestoch uložených týmto trestným rozkazom, ako aj ďalšie výroky, ktoré mali vo výroku o vine svoj podklad,

a následne bol obžalovaný F. A. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. (skutky v bodoch 1/, 2/, 3/ a 4/), pričom v bodoch 1/ a 2/ v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., v bodoch 3/ a 4/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a v bode 2/ v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ako aj zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b), d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) a § 140 písm. g) Tr. zák. (skutok v bode 5/), pretože

1/ v čase medzi 01:30 hod. do 03:30 hod. dňa 15.01.2014 za pomoci páčidla vylomil vstupné plastové dvere do stávkovej kancelárie NIKÉ, nachádzajúcej sa v Trenčíne na ul. Zlatovská č. 9A, následne vošiel do stávkovej kancelárie, z ktorej po prehľadaní priestorov a nenájdení peňazí nič neodcudzil,

2/ v čase medzi 16:15 hod. dňa 16.01.2014 a 06:00 hod. dňa 17.01.2014 po príchode k predajni COOP Jednota v Soblahove číslo 469 a následnom zabezpečení prístupových ciest A. N. a R. S., obaja z Trenčína, ktorí miesto zabezpečovali po tom, čo ich mal k tomu prinútiť obžalovaný A. hrozbou, prineseným kovovým pajsrom obžalovaný F. A. poškodil dvojkrídlové plastové vchodové dvere tak, že v oblasti spoja po celej ich dĺžke zostali viaceré ryhy, čím ich poškodil a spôsobil poškodeniu spoločnosti COOP Jednota Trenčín, spotrebné družstvo, so sídlom Trenčín, Mierové námestie č. 19, IČO: 00168912, škodu vo výške 2.113,32 Eur,

3/ v presne nezistenom čase od dňa 31.01.2014 do 01.00 hod. dňa 02.02.2014 presvedčil mladistvú A. K. k vlámaniu do objektu spoločnosti Euroaudit Slovakia s.r.o., nachádzajúcom sa v Trenčíne na ul. Staničná č. 1062, aby s ním ušla Čiech a nebude musieť tak ísť do resocializačného zariadenia, na ktorý útek bude potrebovať peniaze, ktoré si musí zabezpečiť krádežou, na základe čoho sa mladistvá A. K. po predchádzajúcej dohode s obž. A. postavila pred dohodnutú autobusovú zastávku na ulici Zlatovská cesta, odkiaľ mala dávať pozor a upozorniť F. A. na príchod cudzích osôb, obvinený F. A. pristúpil ku kancelárii spol. Euroaudit Slovakia a za pomoci páčidla páčil dvere kancelárie v snahe dostať sa do objektu, čo sa mu však nedarilo, následne k sebe privolať A. K., ktorej povedal aby to skúsila ona, následne obžalovaný F. A. tlačil do dverí a A. K. páčila dvere, pričom po tom ako ich vyrušilo okolo idúce auto s páčením po chvíli prestali a z miesta odišli preč, čím obžalovaný F. A. a A. K. svojím konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu sa dopustili trestného činu v úmysle prisvojiť si cudziu vec, čin by spáchali vlámaním a majiteľovi objektu spol. Danko Ježíková - Daniel, Štvrť SNP 124/7, Trenčianske Teplice, nespôsobili žiadnu škodu;

4/ dňa 22.02.2014 v čase okolo 23.00 hod. prešiel cez poškodené oplotenie k nakladacej rampe potravín Eurodiskont v Trenčíne na ul. Istebnícka č. 44, kde za pomoci páčidla na nakladacej rampe začal páčiť čierne kovové dvere v snahe dostať sa tak do skladu potravín, pričom po chvíli za ním prišla A. K., ktorej obžalovaný F. A. podal pajsor s tým, aby skúsila páčiť niektoré z dverí, následne A. K. začala páčiť do jedných z dverí skladu, pričom po chvíli s páčením skončila a z miesta obaja odišli bez toho aby sa dostali do objektu, čím obžalovaný F. A. a A. K. svojím konaním majiteľovi objektu spol. Diemer s.r.o., Istebnícka 195 Trenčín, tak nespôsobili žiadnu škodu.

5/ v presne nezistený deň na prelome mesiacov január - február 2014 v R., na ul. N. č. XX, v byte č. XX, v čase od 19.00 do 20.30 hod. držal proti jej vôli v kúpeľni a následne v obývacej izbe uvedeného bytu poškodenú Ľ. L., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom H. - E., K. ulica XX, tým spôsobom, že ju odmietol z bytu pustiť, položil ju na zem, kde ju priľahol, chytal ju za bok a brucho, čím jej po celú dobu bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu, k zraneniu poškodenej nedošlo.

Bol za to odsúdený podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, 39 ods. 1, ods. 3 písm. e), 41 ods. 2, ods. 3 a 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k spoločnému, úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody na 7 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu pre výkon trestu s minimálnym strážením.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. boli súčasne zrušené aj výroky o trestoch odňatia slobody a o zákaze činnosti z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/69/2014 zo dňa 15.07.2014, právoplatného dňa 30.07.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto skoršiemu rozsudku podal v zákonnej lehote prokurátor odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. O tomto jeho odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 23To/103/2021 zo dňa 01.02.2022 nasledovne:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu a o zrušení skoršieho trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/69/2014 zo dňa 15.07.2014.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v tejto časti vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Výrok o zrušení skoršieho trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/111/2014 zo dňa 10.09.2014 podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. a výrok o vine v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

Po vrátení veci bol súd prvého stupňa predovšetkým povinný:

- na hlavnom pojednávaní v podstatnom rozsahu oboznámiť ešte aj (už pripojený) spis Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/69/2014,
- v rámci nového výroku o treste neprihliadať už na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a uložiť obžalovanému okrem prísnejšieho spoločného a súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody ešte aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu na 2 roky, ktorý mu bol „po prvýkrát“ uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/69/2014 zo dňa 15.07.2014, v prípade ktorého už nebude potrebné zrušiť takýto trest pri postupe (v novom výroku) podľa § 42 ods. 2 Tr. zák.,
- opätovne rozhodnúť aj o náhrade škody tak, ako bolo o nej rozhodnuté v trestnom rozkaze Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/111/2014 zo dňa 10.09.2014,
- vzhľadom k preukázanej procesnej aktivite obžalovaného bude tiež potrebné zisťovať stav jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde vo Vyškove (Česká republika) pod sp. zn. 2T/13/2017 po tom, čo navrhol zrušenie odsudzujúceho rozsudku vyhláseného v tejto trestnej veci.

Keďže výrok o zrušení skoršieho trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/111/2014 zo dňa 10.09.2014 podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. a (celý) výrok o vine v rozsudku súdu prvého stupňa zostali čiastočným zrušením napadnutého rozsudku nedotknuté, súd prvého stupňa mal v novom rozsudku uviesť iba také výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje, a zároveň mal poukázať na súvislosť týchto výrokov s tými výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý (§ 166 Tr. por.).

Súd prvého stupňa bol tiež povinný vykonať aj ďalšie dôkazy, ak v konaní vyvstane takáto potreba, najmä aktualizovať a oboznámiť správy o povesti obžalovaného pri zachovaní jeho práva sa k nim vyjadriť. Až následne mohol opätovne vo veci rozhodnúť, pričom mal byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 327 ods. 1 Tr. por.).

Následne na to bolo rozsudkom súdu prvého stupňa zo dňa 09.06.2022 rozhodnuté tak, že obžalovaný sa pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/150/2014 zo dňa 28.09.2021 a nezmenenom výroku o zrušení výroku o vine z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/111/2014 zo dňa 10.09.2014, právoplatného dňa 01.10.2014, zo spáchania pokračujúceho prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v bodoch 1/ a 2/ a v bode 2/ aj z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. odsudzuje podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e), § 41 ods. 3 a § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. bol na výkon tohto uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym strážením. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 2 roky. Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému spotrebnému družstvu COOP Jednota Trenčín, so sídlom Mierové námestie 19, Trenčín, IČO: 00168912, škodu vo výške 2.113,32 Eur. Napokon podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/69/2014 zo dňa 15.07.2014, právoplatného dňa 30.07.2014, ktorým bol odsúdený podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu

so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní prokurátor napadol odvolaním.

V jeho písomných dôvodoch následne uviedol, že argumenty súdu prvého stupňa, ktorými odôvodnil mimoriadne zníženie trestu obžalovanému, považuje za vecne nesprávne, nekorešpondujúce s kritériami súdnej individualizácie trestu podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Poukázal na závery odvolacieho súdu vyplynulé z uznesenia sp. zn. 23To/103/2021 zo dňa 01.02.2022, podľa ktorých súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil skutočnosť, že dĺžka trvania tohto trestného stíhania bola ovplyvnená konaním obžalovaného, ktorý sa mu preukázateľne „úspešne“ vyhýbal pobytom na neznámom mieste prakticky počas celého trvania súdneho konania (od konca roka 2014), pričom jeho prítomnosť sa nepodarilo zabezpečiť ani vydaním dvoch zatýkacích rozkazov (dňa 03.11.2015 bol na neho vydaný príkaz na zatknutie a dňa 05.03.2020 následne aj európsky zatýkací rozkaz). Objektívne teda nemohlo byť predmetné trestné stíhanie skončené skôr, na čom nesie podstatný podiel viny práve obžalovaný. Na tomto základe potom odvolací súd považoval uloženie trestu odňatia slobody mimoriadne zníženého až na 7 mesiacov, aj s prihliadnutím na iné súdom prvého stupňa konštatované okolnosti prípadu alebo pomery obžalovaného, za neprimerane mierne, resp. nezodpovedajúce zásadám ukladania trestov uvedeným v ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Najmä početnosť obžalovaným spáchaných trestných činov a závažnosť jeho konania v podobe spáchania aj zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b), d) Tr. zák. sú totiž takými okolnosťami, po zohľadnení ktorých je nevyhnutné z pohľadu splnenia účelu trestu na obžalovaného pôsobiť ešte prísnejším nepodmienečným trestom odňatia slobody, než aký mu uložil v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa. Ďalej prokurátor uviedol, že obžalovaný bol v minulosti 5-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť. Skutok, pre ktorý bol uznaný vinným v napadnutom rozsudku, teda nebol excesom v jeho správaní. Uložený trest potom nezodpovedá zákonným požiadavkám proporcionality trestu v jeho primeranosti a spravodlivosti a ani neodrádza ostatných potencionálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosť neposilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, a preto nemôže plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, a to so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že všetky okolnosti prípadu, časový odstup a možnosti nápravy, aktuálne rodinné a osobné pomery a v zmysle súdnej praxe i samotné vyhlásenie o vine dostatočne odôvodňujú aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Uložený trest považuje z týchto dôvodov za primeraný a zákonný. Sám už aj zmenil spôsob svojho života a niekoľko rokov vedie riadny život. Zdržoval sa dlhé roky v zahraničí práve z dôvodu prerušenia väzieb na spoločnosť, v ktorej sa zdržiaval. Má rodinu, narodil sa mu syn a má aj dcéru, vykonával osvetovú činnosť aj v spolupráci s Okresným súdom Trenčín, venuje sa deťom v rámci pravidelných tréningov, za čo má pravidelný príjem, a teda vedie niekoľko rokov život, aký si kedysi nevedel predstaviť. V prípade jeho posledného (českého) odsúdenia bolo toto zrušené, resp. trestné stíhanie medzičasom zastavené. Predložil množstvo dôkazov, ktorými preukázal, že sa nevyhýbal trestnému konaniu (poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 31.05.2022). Pod svojím menom vykonával školenia, tréningy a zúčastňoval sa medzinárodných súťaží. Jeho fotografie s menom i priezviskom boli na webových stránkach, na FB stránkach, ktoré majú tisíce užívateľov. V tejto časti mu chýba v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobnejšie popísanie ním predložených dôkazov, čestných prehlásení, ktoré jednoznačne vylučujú tvrdenia prokurátora. Keďže postup súdu prvého stupňa považuje za zákonný, navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné. Vedie riadny život, stará sa o rodinu a prosí o šancu v tom pokračovať.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý bol o jeho termíne riadne a včas upovedomený a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti (§ 293 ods. 5 Tr. por.). Je síce pravdou, že obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí predložil odvolaciemu súdu aj písomný súhlas obžalovaného zo dňa 17.10.2022 s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti a za podmienky, že sa verejného zasadnutia zúčastní jeho obhajca, avšak odvolací

súd zistil, že na tomto podaní sa nachádza (na prvý pohľad) zjavne iný podpis (obžalovaného?), ako je podpis na doručení od upovedomenia o verejnom zasadnutí zo zásielky adresovanej poštou obžalovanému. Predseda senátu následne na verejnom zasadnutí skonštatoval, že aj keby predmetný súhlas obžalovaný nedal, resp. obhajca ho odvolaciemu súdu ani nepredložil, platí záver uvedený vyššie (v prvej vete tohto odseku), teda že boli splnené všetky zákonné podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v konečnom návrhu:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov odvolania podriadeného prokurátora a navrhuje, aby odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené v konečnom návrhu uvedenom v týchto dôvodoch,
- obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd rozhodol o odvolaní prokurátora tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietne ako nedôvodné; zároveň dodal, že uložený trest odňatia slobody je dôležitý pre obžalovaného aj z toho dôvodu, že by si mohol ihneď po právoplatnosti požiadať o podmienené prepustenie zo slobody.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste odňatia slobody), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podstatou (opätovného) odvolania prokurátora bola neprimeraná miernosť súdom prvého stupňa uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému.

Pokiaľ ide o skoršie rozhodnutie odvolacieho súdu a pokyny, ktoré v ňom odvolací súd udelil súdu prvého stupňa (viď uznesenie sp. zn. 23To/103/2021 zo dňa 01.02.2022), odvolací súd preskúmaním veci zistil, že súd prvého stupňa nespĺnil pokyn týkajúci sa toho, že obžalovanému má v rámci nového výroku o treste uložiť už prísnejší spoločný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd prvého stupňa totiž po vrátení veci nevykonával na hlavnom pojednávaní žiadne také podstatné dôkazy, ktoré by mohli odôvodniť uloženie toho istého trestu, aký obžalovanému uložil vo svojom skoršom rozsudku, resp. pre ktoré by mal odvolací súd „prehodnotiť“ svoj skôr vyslovený právny názor v otázke uloženia primeraného trestu obžalovanému.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že dostatočnými dôkazmi pre uloženie toho istého trestu by mohli byť čestné vyhlásenia brata obžalovaného M. A., manželky obžalovaného Z. N. a rodičov obžalovaného R. A. a Z. A., z ktorých vyplývalo, že obžalovaný sa trestnému konaniu nevyhýbal a vedie riadny život, ako aj oboznámené fotografie, z ktorých vyplývalo, že pod svojím menom a priezviskom obžalovaný vystupoval na fotografiách zverejnených na internete od októbra 2018, čo by mal byť tiež dôkaz, že sa neskrýval.

Na margo vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu prokurátora je potrebné uviesť, že aj odvolací súd vo svojom skoršom rozhodnutí dospel k záveru, že dĺžka trvania predmetného trestného stíhania bola ovplyvnená konaním obžalovaného, ktorý sa mu preukázateľne „úspešne“ vyhýbal pobytom na neznámom mieste prakticky počas celého trvania súdneho konania (od konca roku 2014), pričom jeho prítomnosť sa nepodarilo zabezpečiť ani vydaním dvoch zatýkacích rozkazov (dňa 03.11.2015 bol na neho vydaný príkaz na zatknutie a dňa 05.03.2020 aj európsky zatýkací rozkaz). Objektívne preto nemohlo byť predmetné trestné konanie skončené skôr, na čom nesie podstatný podiel viny práve obžalovaný. Na tomto závere odvolacieho súdu sa ani po vrátení veci nič nezmenilo (nešlo teda „len“ o tvrdenia prokurátora v písomných dôvodoch jeho odvolania, ako na to poukazoval obžalovaný).

Odvolací súd dodáva, že z oboznámených čestných vyhlásení je zrejmé, že obžalovaný sa od roku 2014 (dňa 14.10.2014 vykonával posledný nepodmienečný trest odňatia slobody) zdržiaval v Českej republike, následne v Portugalsku a na územie Slovenskej republiky sa vrátil koncom roka 2018 i napriek tomu,

že musel mať vedomosť o viacerých neskončených trestných konaniach vedených proti jeho osobe v procesnom postavení obvineného, ktoré boli následne spojené do (predmetného) spoločného konania.

Z obsahu viacerých spisových materiálov rovnako vyplýva, že obžalovaný napriek opakovanému poučovaniu zo strany orgánov činných v trestnom konaní (v rámci zápisníc o jeho výsluchoch ako obvineného) o tom, že je povinný na začiatku prvého výsluchu uviesť adresu, na ktorú sa mu majú písomnosti doručovať, vrátane písomností určených do vlastných rúk, ako aj spôsob doručovania s tým, že ak túto adresu alebo spôsob doručovania zmení, musí takú skutočnosť bez meškania oznámiť príslušnému orgánu, uvedené nerešpektoval a zmenu adresy na doručovanie písomností neoznámil konajúcim orgánom (ani súdu prvého stupňa), pričom od roku 2015 si nepreberal súdne zásielky, resp. tieto mu boli doručované len tzv. fikciou doručenia.

Odvolací súd taktiež poukazuje na zistenia vplyvujúce z obsahu spisového materiálu, že pred vydaním príkazu na zatknutie obžalovaného súd prvého stupňa vykonal neúspešný pokus o vypátranie jeho pobytu prostredníctvom polície (č.l. 65). Po vydaní príkazu na jeho zatknutie dňa 03.11.2015 súd prvého stupňa až 10-krát písomne neúspešne urgoval políciu na jeho realizáciu, a to v obdobiach rokov 2016 až 2019 (č.l. 69, 83, 88, 91, 94, 99, 101, 120, 141 a 144). Následne na obžalovaného súd prvého stupňa vydal dňa 05.03.2022 ešte aj európsky zatýkací rozkaz, pričom aj urgencia na realizáciu tohto príkazu bola neúspešná (č.l. 167). Až na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2021, po tom, čo súd prvého stupňa rozhodol o vykonaní konania proti ušlému, bol obžalovaný „vypátraný“, resp. sa sám ohlásil súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu.

Preto sa odvolací súd stotožnil s odvolacími námietkami prokurátora, že (opätovné) uloženie trestu odňatia slobody mimoriadne zníženého na 7 mesiacov (v rámci upravenej trestnej sadzby odňatia slobody od 3 rokov do 8 rokov a 5,33 mesiaca) je neprímerane mierne, resp. nezodpovedá zásadám ukladania trestov uvedeným v ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Najmä početnosť obžalovaným spáchaných trestných činov a závažnosť jeho konania v podobe spáchania aj zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b), d) Tr. zák. sú naďalej takými okolnosťami, po zohľadnení ktorých je nutné z pohľadu splnenia účelu trestu na obžalovaného pôsobiť ešte prísnejším nepodmienečným trestom odňatia slobody (nevylučujúc však ani jeho mimoriadne zníženie).

Pri ukladaní spoločného či súhrnného trestu platí, že takýto trest sa ukladá aj za skutky (trestné činy), pre ktoré bol už páchatel' v inom trestnom konaní skôr potrestaný, a takýto trest nesmie byť nikdy miernejší ako trest mu skôr uložený. Inak povedané - súd prvého stupňa uložil obžalovanému za spáchanie viacero prečinov, ako aj za spáchanie zločinu s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody začínajúcou na dolnej hranici 3 roky (v podstate) „len“ trest odňatia slobody vyšší o 2 mesiace (!) oproti súhrnnému trestu odňatia slobody (vo výmere 5 mesiacov), ktorý bol obžalovanému skôr uložený pre iný prečin (pri súčasnom zrušení iného trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace uloženého taktiež za prečin).

Odvolací súd na tomto mieste ďalej pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Pritom prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

Napokon dospel odvolací súd k záveru, že súdom prvého stupňa prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, jeho priznanie a úprimné oľutovanie, ako aj dlhší časový odstup od spáchania stíhanej trestnej činnosti (bola páchaná do februára 2014), počas ktorého obdobia sa obžalovaný nedopustil už iného trestného činu či priestupku, vedenie v súčasnosti riadneho a usporiadaného života, keď si obžalovaný založil rodinu, o ktorú sa stará, riadne pracuje a je otcom dvoch maloletých detí, odôvodňuje mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., keď použitie vyššie uvedenej trestnej sadzby (od 3 rokov do 8 rokov a 5,33 mesiaca) by bolo skutočne neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Obžalovanému zároveň odvolací súd už nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že by napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pretože okrem vyhlásenia o vine nemožno u neho „identifikovať takú aktivitu,“ ktorá by po obsahovej stránke napĺňala túto poľahčujúcu okolnosť. Jeho vyhlásenie o vine odvolací súd zohľadnil preto iba v aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd preto s prihliadnutím najmä na spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy obžalovanému sám uložil mimoriadne znížený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne.

Takýto trest považoval odvolací súd už vzhľadom na okolnosti spáchaných trestných činov a osobu obžalovaného za primeraný, zákonný, spravodlivý a navyiac schopný splniť i svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Len trest odňatia v slobody v takejto výmere zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život. Zároveň takýto trest vyjadruje aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Trest má síce postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3 Tr. zák.), avšak už konštatovaná početnosť obžalovaným spáchaných trestných činov a závažnosť jeho konania v podobe spáchania aj zločinu musela byť odvolacím súdom primerane zohľadnená pri určovaní výmery uloženého trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom, čo v konečnom dôsledku bude znamenať to, že obžalovaný sa bude musieť (po započítaní vykonaných trestov odňatia slobody v iných trestných veciach, na ktoré sa vzťahovalo ukladanie spoločného súhrnného trestu) do výkonu trestu odňatia slobody vrátiť.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody, v tomto smere sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že so zreteľom na mieru narušenia obžalovaného (keď od februára 2014 sa nedopustil už žiadnej protiprávnej činnosti) bude jeho náprava lepšie zaručená v ústave na výkon trestu s miernejším, teda minimálnym stupňom stráženia, nakoľko by mal byť inak zaradený do ústavy na výkon trestu so stredným stupňom stráženia - § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výroky o spoločnom a súhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Následne rozhodol sám pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. týmto rozsudkom o „sprísnení“ trestu obžalovanému so zaradením na jeho výkon do ústavy na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pritom ostatné výroky napadnutého rozsudku, ako aj nezmenené výroky v skoršom rozsudku súdu prvého stupňa zostali týmto zrušením nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.